

førte i det Folkethinget da foreliggende Finantslovforslag for 1877—78, ikke bleve overstredne, dels til at opkræve de bestaaende Statter og Afgifter, dels til at afholde saadanne overordentlige Udgifter, som fandtes optagne paa det af Folkethinget den 31te Marts 1877 vedtagne Forslag til Finantslov for 1877—78, forsaavidt angik Arbejder, der allerede vare paabegyndte den 8de November 1877. Ved den midlertidige Finantslov af 20de December 1877 blev Loven af 8de November forlænget til 31te Marts 1878, altsaa til Finantsaarets Udgang.

Tillægsbevillingsloven af 30te Marts 1878 er vedtagen i Genhold til Grundlovens § 49.

Det i Oktober 1877 Folkethinget forelagte Finantslovforslag for 1877—78 er ikke vedtaget i Folkethinget.

For Tidrummet fra 16de April til 7de November 1877 er der altsaa ikke vedtaget nogen Finantslov ifølge Grundlovens § 49, og Statsrevisionen har da ei heller havt den grundlovbestemte og den foreskrevne Hjemmel for Tilsynet med Statens Indtægter og Udgifter i nævnte Tidrum. For den øvrige Tid af Aaret gjælde de 3 forannævnte midlertidige Love, og derhos hjemler den nævnte Tillægsbevillingslov visse bestemte Finantsposter i Aarets Løb. Statsregnskabet henfører ikke sine enkelte Poster under nogen af de nævnte Love, naar undtages Tillægsbevillingsloven; sålgelig ifølger Statsregnskabet imellem de nævnte midlertidige Love og den foreløbige Lov. Derved berøves hele Statsregnskabet — forsaavidt det ikke angaar Tillægsbevillingerne — den ifølge fornavnte § 50 som Grundlag for Statsrevision nødvendig Egenkab af at slutte sig til en Finantslov.

Den foreliggende Statsrevisionsbetænkning indeholder en Brevvevling mellem den ene Halvdel af Statsrevisionen (Christensen og Høgsbro) og Finantsministeren angaaende deres Begjæring om at erholde af Ministeriet oplyst, i hvilken af de nævnte Love hver enkelt Indtægts- og Udgiftspost (i Statsregnskabet 1877—78) anses hjemlet, eller forsaavidt Postens Sum skulde være opgjort i Genhold til flere af de nævnte Love, da hvor stort et Beløb af den, der falder paa hver enkelt Lov. Efter forskellige Udtalelser imellem disse Statsrevisorer og Ministeren om Statsregnskabernes Form i Forhold til midlertidige og foreløbige Bevillingslove, afsluttede Ministeren Brevvevlingen med de Grindringer, at Afleggelse af kun et Statsregnskab for et helt Finantsaar, hvor foreløbige Bevillinger eller midlertidige Finantslove have været tilstede, „maa anses begrundet deri, at samtlige Bevillinger, derunder ogsaa indbefattet Tillægsbevillinger — uden Hensyn til de givne Tidsbegrænsninger og uden Hensyn til om de ere paaberaabte som Hjemmel paa det trykte Statsregnskabs Titelblad — ere givne for vedkommende Finantsaar, samt deri, at Grund-

loven kun kender en Finantsperiode, nemlig Finantsaaret, og kun et Statsregnskab, nemlig det for Finantsaaret, medens den af de to Herrer Statsrevisorer hævdede Betragtning og det af dem gjorte Forlangende i Gjærningen falder sammen med en Fordring om fire Statsregnskaber for Finantsaaret 1877—78 eller, forsaavidt Tillægsbevillingen ogsaa skal tages for sig, fem.“

I Genhold til den Betragtning, at Statsregnskabet for 1877—78 ikke er afslagt paa det grundlovmæssige Fundament ifølge Grundlovens §§ 49 og 50 og i Betragtning af, at Finantsministeren ikke kunde meddele dem de foran betegnede Oplysninger om Statsregnskabets enkelte Poster — hvilke Oplysninger de ifølge foran citerede § 4 i deres Instrux vare pligtige og besøiede til at kræve for at kunne afgjøre, om „Regnskabets Posteringer nøie sluttede sig til Finantslovens Bevillinger paa de enkelte Konti“ — have Statsrevisorerne Christensen og Høgsbro indstillet til Rigsdagen, at dette Statsregnskab ikke kan passere og begrundet denne Indstilling saaledes:

„Naar henses til, at samtlige foregaaende Finantsaars Statsregnskaber under den nu gjældende Grundlov udtryffeligt kun ere opgjorte efter vedkommende Aars Finants- og Tillægsbevillingslove, at Grundlovens § 49 udtryffeligt foreskriver, at ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i Finantsloven eller en Tillægsbevillingslov, samt at Grundlovens § 50 byder Statsrevisorerne at gjenemgaa det aarlige Statsregnskab og paa se, at samtlige Statens Indtægter deri ere blevne opførte, og at ingen Udgift udenfor Finantsloven har fundet Sted, og naar endelig tillige henses ikke blot til, at den for dette Regnskab paaberaabte foreløbige Lov af 12te April 1877 ikke kan erkjendes for at være hjemlet ved Grundlovens § 25, der opstiller paatrængende Nødvendighed, Ifkertilstedeværelse af Rigsdagen og Ifke-Modstrid med Grundloven som Betingelser for dens Udstedelse, men navnlig til, at den ved formelig Forfæstelse den 7de November samme Aar er erkjendt ugyldig og derefter maa erkjendes ude af Stand til at hjemle de efter den opkrævede Statter og afholdte Udgifter, saa synes det selvfølgelig, at selve Statsregnskabet med Undtagelse af de i Overensstemmelse med Tillægsbevillingsloven opførte Poster eller i alt Fald, forsaavidt det ikke oplyses, hvilke af dets Poster der er opført i Genhold til den nævnte foreløbige Lov, derved er blevet i saa væsentlig Grad mangelfulde som Regnskab, at det maa erkjendes for ikke at kunne passere. At en Samarbejdelse af Regnskabet til Oplysning om, hvilke Poster der er opført i Genhold til den foreløbige Lov af 12te April 1877, ikke kan paaligge Statsrevisorerne, der